Om ansvarlighed

Ansvarligt eller uansvarligt katteopdræt.

Hvad er det, der gør en opdrætter god eller dårlig? Hvad adskiller ansvarlig avlshåndtering fra uansvarlig og måske endda grænsende til vanrøgt eller forsømmelser?

Ansvarlig opdrætter: En person, der større antal kuld har som dedikeret mål at forbedre racen, der tester for genetiske sygdomme og lidelser og forsøger at mindske dem ved omhyggelig selektion, der frembringer killinger, som er bedre end forældredyrene til racens bedste.

Ansvarlige opdrættere er ofte ildsjæle og meget dedikerede og kan derfor blive opfattet som "fagidioter".

Uansvarlig opdrætter: En person, der bruger katte af mindre god kvalitet til at avle killinger af lige så dårlig kvalitet, der ikke tester for genetiske sygdomme, der ikke har generel forbedring af racen som et mål og avler for sjov eller for profit.

Disse personer er ofte ikke "dårlige mennesker" og behandler tit deres katte godt og kærligt. De kan dog mangle forståelse for det overordnede mål med katteopdræt og deres

uansvarlighed skyldes ofte en manglende evne til at overskue konsekvenserne.

Kattefabrik:

En person, der producerer et pr. år med adskillige racer eller blandinger og som ikke tester for genetiske sygdomme, der ikke forsøger at frembringe bedre afkom end foræl-

drene, der ikke har generel forbedring af racen som et mål og primært avler for profit. Her er kvantitet ofte det fremherskende mål, hvilket nemt sker på bekostning af kattenes trivsel.

Hundredvis af sunde og venlige katte og killinger aflives hvert år, udelukkende af den årsag at der ikke kan findes hjem til dem.

En enkelt hunkat kan være ansvarlig for 420.000 killinger i løbet af 7 år.

Arkiv foto

Folk, som køber kat hos kattefabrikker, adopterer ofte ideologien bag denne og tillader at deres kæledyr formerer sig.

Mange katteejere tror, at internaterne automatisk vil tage deres overskydende killinger, men realiteten er, at der simpelthen ikke er plads til dem alle. Mange internater er fulde af killinger fra katteejere, "der troede de havde hjem til dem alle".

"Naturligt avlende katte" har langt større risiko for FeLV og FIV og

andre smitsomme sygdomme, som spredes ved bid og parring. "Naturligt avlende katte" sikrer en spredning af dødelige sygdomme.

Fertile hunkatte har stor risiko for cyster på æggestokkene, livmoderbetændelse, mælkekirtelcancer og kalkmangel.

"Den naturlige kat"

Selvom naturen indrettede katten til at formere sig, var forholdene også sådan, at 90 % af kattene ville omkomme inden de blev 1 år i deres oprindelige miljø af sygdom, sult og rovdyr. Nutidens tamkat får større kuld med højere overlevelsesrate. Neutralisering af katte bør derfor ses som en accept af sit ansvar for at undgå at medvirke til overpopulationen og ikke et forsøg på at gøre kattens liv mindre naturligt.

Kattefabrikker er en af de medvirkende årsager til overpopulation. De har sædvanligvis ikke onde intentioner, men resultatet er ødelæggende. Majoriteten af blandingskatte kommer fra denne kategori og de sælges som regel ved avisannoncer, og ansvarligheden overfor katten ophører, så snart køberen er ude af syne. Mange kattefabrikker har ikke den fornødne viden til at opfostre sunde, socialiserede killinger eller hjælpe køberen med eventuelle problemer, der måtte opstå.

Kattefabrikkernes berretigelse

Kattefabrikker opstår måske ud fra et ønske om at tjene penge eller af simpel uvidenhed. De kattefabrikker, som avler "racekatte look-alikes" insisterer på, at der er et marked for dem.

Dette modsiges af statistikkerne, der viser at neutraliseringskampagnerne behøves. Fødselskontrol er nemlig bedre end masseaflivninger. Kattefabrikkerne udnytter en indbildt mangel på killinger, for i realiteten er der ingen mangel på killinger.

Kattefabrikkerne sætter sædvanligvis to katte sammen uden tanke på kattenes kvalitet. De er ikke interesseret i videnskabelig og oplyst avl. Deres mål er at opfylde et personligt behov eller mål og ikke at forbedre racen eller frembringe fantastiske killinger. Eftersom dette er underordnet, er avlskattene sjældent testet for genetiske helbredsproblemer.

Et af kattefabrikkernes retfærdiggørende argumenter er, at der er risiko for at artens genetiske helbred ødelægges pga. det voksende antal racekatte. På samme måde, hævdes det ofte, at avl på blandingskatte sikrer kattens vitalitet og sundhed, mens racekatte til stadighed bliver mere og mere usunde. For at dette argument skal være sandt, indebærer det natur- ikke avles på afkommet.

ligvis, at ikke-racekattes gener bliver betragtet som sundere og bedre. Men er det nu sådan det hænger sam-

Nutidens tamkatte er ikke et dyr, som er kontrolleret af naturlig selektion hverken racekatte eller ikkeracekatte.

Kattefabrikkerne selekterer ikke på de gener, som sikrer artens fortsatte overlevelse, men producerer i stedet tiltrækkende og nemt sælgelige killin-

Seriøse opdrættere selekterer på de sundeste katte som naturlig selektion har gjort det siden tidernes morgen.

Majoriteten af opdrættere forsøger at eliminere defekter og avle hen imod genetisk sunde og sygdomsfri dyr. Eftersom de opdrætter katte, hvor forfædrene kendes mange generationer tilbage, er det mindre sandsynligt, at disse katte bærer på ukendte genetiske defekter end at tilfældigt parrede katte, gør det.

En stor forskel er at ansvarlige opdrættere er åbne omkring problemer (og det er derfor vi hører om dem) mens meget få kattefabrikker f.eks. vil berette om at der er et problem med en hjertesygdom i Pussi's afkom og at man derfor skal sikre, at der

Når nogen kattefabrikker hævder at have et kontrolleret avlsprogram, så kræver det, at vi definerer, hvad det egentlig er for en størrelse. Er det udvælgelse efter farve, pelslængde eller hvilken hankat, der først når at hoppe på hunnen? Nej, et kontrolleret taget noget som helst om recessive avlsprogram er et avlsprogram, hvor historien og genetikken bag ved begge forældre er kendt og de katte, som har seriøse genetiske defekter fravælges i avl.

Hvor mange kattefabrikker udvælger avlskatte pga. deres gode genetiske egenskaber og efter hvordan de komplementerer hinanden?

Mere om ansvarlighed kontra kattefabrikker

En ansvarlig opdrætter indsætter betingelser om neutralisering i kontrakten eller neutraliserer inden salg. Dette er ikke for at forhindre køberen i at "konkurrere" med opdrætteren, men derimod en del af den ansvarlighed som opdrætteren har overfor den enkelte kat og kattepopulationen som helhed.

En ansvarlig opdrætter ønsker ikke at se "sine" katte slidt op af for mange kuld. En ansvarlig opdrætter neutraliserer en avlskat i god tid inden avlen begynder at udgøre en helbredsrisi-

Katte, som har videregivet alvorlige genetiske problemer, neutraliseres

også for at sikre, at disse gener ikke fortsat spredes i racen.

Hvor mange kattefabrikker kan sige det samme?

Hvor mange af dem ved i det hele gener, som kan dukke op eller bekymrer sig om deres kattes genetiske helbred?

En ordentlig opdrætter er ansvarlig for hvert enkelt liv, han/hun sætter i verden. Dette betyder ikke alene at finde hjem til dem alle, men indebærer også ubegrænset helbredscheck før end killingen omplaceres, garantier for dens fortsatte helbred og villighed til at tage killingen tilbage.

Hvor mange kattefabrikker kan garantere det samme?

Hvor mange kattefabrikker vaccinerer deres killinger, inden de sendes ud i et nyt hjem, giver helbredsgarantier, tager killingen tilbage, hvis den udvikler et arveligt problem og erstatter den med en sund og stærk killing?

Meget få kattefabrikker påtager sig dette ansvar og i modsætning til hvad mange tror, tjener ansvarlige opdrættere sjældent penge, men har oftest et større underskud.

Ansvarlighed er naturligvis ikke forbeholdt opdrættere.

Internater forsøger at checke internatkattenes kommende hjem og sikre sig, at katten neutraliseres og ofte kan katten returneres, hvis køberen af forskellige grunde ikke kan beholde katten.

Hvor mange kattefabrikker tilbyder noget lignende?

Og hvor godt checkes de kommende hjem?

Sikrer kattefabrikkerne kattenes fortsatte gode helbred som art, eller forsyner de blot kattehaderne med ammunition?

Arbejder de for at hjælpe kattene, eller forstærker de blot opfattelsen af, at katte er et produkt, som nemt kan erstattes, hvis du ikke længere bryder dig om dens alder/størrelse/farve/ vaner eller dens forbrug af din tid og dine penge.

Det er op til dig at afgøre.

Helle Andersen www.abyssinier.dk

